

Sygn. akt IX U 461/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 3 sierpnia 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania A. H. (H.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania A. H.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 16 lutego 2017 r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu A. H. prawo do emerytury począwszy od dnia 1 stycznia 2017r.

Sędzia

Sygn. akt IX U 461/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16.02.2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu A. H. (H.) prawa do wcześniejszej emerytury wskazując, iż nie spełnia on ustawowych warunków do jej uzyskania, gdyż nie udokumentował na dzień 01.01.1999r. 15 lat pracy wykonywanej w warunkach szczególnych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Ubezpieczony odwołał się od powyższej decyzji domagając się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury po uprzednim zaliczeniu do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu pracy od 3.05.1975r. do 31.05.1980r. w Przedsiębiorstwie (...) w charakterze kierowcy samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

W dniu 30.01.2017r. złożył wniosek o przyznanie uprawnień do wcześniejszej emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach w rozpoznaniu, którego Oddział ZUS wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

Oddział ZUS uwzględnił ubezpieczonemu na dzień 01.01.1999r. okres zatrudnienia w łącznym wymiarze 28 lat, 10 miesięcy i 16 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 12 lat, 4 miesiące i 29 dni okresów wykonywania pracy w szczególnych warunkach (od 2.06.1980 do 31.10.1992).

Ubezpieczony złożył wniosek o przekazanie środków z FUS za pośrednictwem ZUS na dochody z budżetu państwa.

(dowód: dokumentacja akt organu rentowego)

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego jako okoliczności niesporne pomiędzy stronami, bo jednoznacznie wynikające z tych dowodów i nie kwestionowane przez strony.

Ubezpieczony ukończył szkołę przyzakładową przy Przedsiębiorstwie (...) w J., gdzie uzyskał zawód kierowcy mechanika.

Pracę w tym przedsiębiorstwie rozpoczął 3.05.1975r. w Bazie w J. na ulicy (...).

Od 3.05.1975r. nazwa przedsiębiorstwa była (...).

Przedsiębiorstwo to zajmowało się przewozem rzeczy budowlanych, tj. gliny, żwiru, piasku oraz węgla.

Ubezpieczony od 23.10.1972 ma uprawnienia do prowadzenia samochodów ciężarowych kat.C , a kat. D i E od czerwca 1975r.

Od początku zatrudnienia ubezpieczony dostał swój samochód za który był odpowiedzialny, był to J. - S. o ładowności 16 ton. Później ubezpieczony jeździł S. z dwoma przyczepami. Ubezpieczony pracował w (...) do 31.05.1980r.

W przedsiębiorstwie był nienormowany czas pracy, pracowano powyżej 8 godzin. Nie były płacone żadne dodatki .

Ubezpieczony nie otrzymałem zaświadczenia z dnia 30.06.2005r., znajdującego się w aktach osobowych, potwierdzającego jego pracę warunkach szczególnych od 3.05.1975 do 31.05.1980r.

Po zakończeniu tego zatrudnienia ubezpieczony przyjął się do Orbisu jako kierowca autokaru stale i w pełnym wymiarze.

Razem z ubezpieczonym w spornym okresie pracowali świadkowie: K. D. i J. F. (kierowcy), którzy potwierdzili rodzaj i wymiar czasu pracy ubezpieczonego w charakterze kierowcy samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego, zeznania świadków K. D. i J. F., zeznania ubezpieczonego, protokół elektroniczny, k. 25 akt.)

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny, przekonywujący, logiczny i spójny, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.184 i 32 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2016r., poz. 887) w związku z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 , poz.43 ze zm.) pracownik -mężczyzna, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w Wykazie A załącznika do Rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury, jeżeli:

1. ukończył wiek 60 lat,
2. na dzień 1.01.1999r. osiągnął wymagany okres 25 lat zatrudnienia i udowodnił co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy,
3. nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

W myśl § 2 ust. 1 rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Niespornym w rozpoznawanej sprawie pozostaje fakt, iż ubezpieczony osiągnął wiek emerytalny 60 lat w dniu (...), posiada na dzień 01.01.1999r. niezbędny do przyznania prawa do dochodzonego świadczenia 25-letni okres składkowy i nieskładkowy oraz, że złożył wniosek o przekazanie środków z FUS na dochody z budżetu państwa.

Spór w rozpoznawanej sprawie sprowadzał się natomiast do ustalenia, czy ubezpieczony na dzień 01.01.1999r. posiada 15 - letni okres pracy w warunkach szczególnych.

Zgodnie z wykazem A, dział VIII poz. 2 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, praca kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalistycznych (specjalnych) pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów jest pracą w szczególnych warunkach, uprawniającą do niższego wieku emerytalnego.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe niewątpliwie do okresów pracy w szczególnych warunkach należy również zaliczyć okres zatrudnienia od 3.05.1975r. do 31.05.1980r. w Przedsiębiorstwie (...), tj. charakterze kierowcy samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony tj. poz.2 Wykazu A, stanowiącego załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Za takim przyjęciem przemawiają jednoznaczne zeznania świadków K. D. i J. F., zeznania ubezpieczonego.

Zeznania te Sąd uznał za wiarygodne, gdyż były one rzeczowe, logiczne, zasadniczo ze sobą zgodne, korespondujące z treścią powołanej w sprawie dokumentacji, nie były też one kwestionowane przez organ rentowy.

W aktach osobowych ubezpieczonego znajduje się oryginał zaświadczenia z dnia 30.06.2005 wystawionego przez Przedsiębiorstwo (...) w J. z którego wynika, iż ubezpieczony w okresie od 3.05.1975 do 31.05.1980 pracował na stanowisku kierowcy samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony.

Po doliczeniu do stażu pracy w warunkach szczególnych uznanego przez ZUS w wymiarze 12 lat, 4 miesiące i 29 dni spornego okresu ubezpieczony posiada wymagane 15 lat takiej pracy.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd stwierdził, iż ubezpieczony na dzień złożenia wniosku ostatecznie spełnia wszystkie niezbędne przesłanki prawa do świadczenia.

Wobec powyższego Sąd z mocy art.477¹⁴§2 kpc w wyroku zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury począwszy od dnia 1 stycznia 2017r., tj. od miesiąca złożenia wniosku zgodnie z uregulowaniem art. 129 ust.1 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS.

Sędzia
